THÀNH ĐOÀN HỘI AN
ĐOÀN PHƯỜNG CẨM PHÔ

BÀI DỰ THI

TỰ HÀO TUỔI TRẺ PHỐ HỘI ANH HÙNG

Tác giả : Ngô Minh Hằng

Ảnh : Đỗ Thành Vỹ

Đơn vị: Chi đoàn Tu Lễ - Phường Cẩm Phô

Cẩm Phô, tháng 05 năm 2020

HỘI AN, TÔI YÊU TỪ NHỮNG KHOẢNH KHẮC

Có khi yêu một người chỉ qua những ánh nhìn đầu tiên, chỉ cần "chạm tay nhau một giây thôi là nhớ nhau cả đời". Và tình yêu của tôi với Phố Hội cũng vậy. Nó đến từ những khoảnh khắc ban đầu bình dị, mộc mạc .

Tình yêu đầu tiên với mảnh đất này có lẽ được gieo mầm từ ngày nảo ngày nào được nằm trên chân bà nơi trước hiên nhà, hóng gió nồm và nghe bà hát những câu hát về mảnh đất và con người Hội An xưa :

"*Bồng con mẹ bỏ vô nôi*
Để mẹ đi chợ, mua vôi ăn trầu
Mua vôi chợ Quán, chợ Cầu
Mua cau Bất Nhị, mua trầu Hội An"

Tôi nhớ những ngày thơ cùng bạn đến trường trên con đường rợp bóng cây xanh. Chúng tôi hạnh phúc khi vừa đi vừa nhâm nhi cây kem phố Hội, cười vui khi cùng chúng bạn thi nhau dẫm lên bong bóng nước trên đường của cơn mưa ngày hạ. Khoảnh khắc ấy, mỗi khi nhớ lại vẫn thấy bâng khuâng, có chút bồi hồi - trên môi bất chợt mỉm cười.

Phố Hội về đêm tĩnh lặng. Trong sâu lắng, tiếng chổi tre vẫn vang đều trong đêm. Tiếng rao "bánh ướt đây…" ngân lên mỗi sáng sớm, hình ảnh chú đạp xích lô đi về giữa trưa, tiếng của cô bé nhà bên vui sướng chào ba

về sau một ngày dài vất vả. Những khoảnh khắc, âm thanh ấy làm tôi thêm yêu những con người nơi đây, cần cù, chịu thương, chịu khó.

Nằm bên bờ sông Thu Bồn, Phố Hội cổ kính mà hiện đại, kiến trúc mang chút tây nhưng lại rất ta. Những mái ngói rêu phong, những hàng cây đang lớn như là sự dung hòa và tiếp nối tuyệt vời từ quá khứ đến hiện tại và tương lai. Tôi thích khoảnh khắc nắng sớm trên phố hòa vào sắc màu hoa giấy tím ngát, sắc vàng rực của những bức tường nhuốm màu thời gian trong một không gian yên bình.

Phố Hội có lẽ đẹp nhất là về đêm. Đêm xuống Phố Hội trở nên lung linh như một người con gái khoác lên mình bộ trang phục cung đình lộng lẫy. Khoảnh khắc chờ đợi để được nhìn ngắm cả khu phố sáng đèn quả thật tuyệt vời. Hàng trăm, hàng nghìn cặp đèn lồng cùng lúc tỏa sáng với những màu sắc khác nhau tạo nên một khung cảnh huyền ảo, bỗng thấy tim mình bị rơi một nhịp ….

Trên dòng sông Hoài những cánh hoa đăng trôi lững lờ, mang đi nhiều niệm ước của mọi người. Thử trải nghiệm ngồi thuyền trên sông Hoài, tận hưởng làn gió mát lạnh, nhìn ngắm phố xá, lắng nghe âm thanh bài chòi, mọi căng thẳng một ngày đều như tan biến .

Ai đó hỏi tôi Hội An nổi tiếng nhất là gì? Tôi nói ngay rằng là Chùa Cầu. Ban ngày, Chùa Cầu khoác trên mình lớp áo rêu phong, cổ kính, nhưng lại rất thu hút, đầy sức sống mỗi lúc đêm về. Tôi thích nơi này còn bởi những câu chuyện đã nhuốm màu thời gian, mang đậm tính hoài niệm. Chùa Cầu – sự hoài niệm về một thời hưng thịnh của cảng Hội An.

Có câu: “Con đường chinh phục người khác nhanh nhất là đường dạ dày”. Hội An đã thực sự chinh phục được một cô nhóc kén ăn như tôi, để rồi khi đi học xa, sáng sáng lại thèm tô Cao Lầu được làm từ nước giếng Bá Lễ, thèm tô mì Quảng đúng điệu, chiều lại thèm những món ăn vặt nơi bờ sông, một chén chè bắp, chè khoai, một chén bánh bèo, một cây nem nướng hay

một ổ bánh mì, … Hội An cứ gây thương thương nhớ nhớ cho con người ta từ những điều bình dị như vậy.

Hội An không chỉ đẹp bởi phong cảnh nên thơ, hữu tình mà còn tỏa sáng bởi nét đẹp văn hóa của những con người nơi đây. Vì là "phố cổ" nên nhịp sống Hội An nhẹ nhàng, không quá xô bồ. Con người, cảnh vật cứ tự nhiên, thong thả, hòa lẫn vào nhau tạo nên một thể thống nhất, cứ mãi khắc khoải trong nỗi lòng của những người con xa quê. Ở Hội An, dù đi đến đâu, dù là người phương nào đều được tiếp đón nhiệt tình và nồng hậu. Khoảnh khắc bắt được nụ cười hồn hậu của một bà cụ miệng móm mém miếng trầu hay một cô bé hồn nhiên đều khiến con người ta siêu lòng mà yêu nhiều thêm nơi đây.

Hội An – tuổi thơ tôi. Phố Hội- nơi đã bao bọc và che chở tôi. Để rồi sau khi đi xa, ở nơi đô thị phồn hoa, điều kiện đủ đầy thì Hội An vẫn là nơi con tim tôi tìm về. Tôi nhận ra rằng, mình đã thầm yêu nơi đây từ rất lâu. Và tự bao giờ tôi muốn khoác lên tim mình màu áo xanh tình nguyện … đi trên lối nhỏ, góc nhỏ Hội An.

Hội An - Tháng 5 năm 2020

Ngô Minh Hằng

----------***----------